

helbigere stillet ved at være lagt i det ærede Medlems Haand. Jeg frygter, at Stemningen inden for det ærede Medlems Parti er saaledes, at han ikke vil kunne overvinde den Modstand, som har rejst sig i hans egen Sjæl paa Grund af den Stemning, som gør sig gældende inden for hans egne Meningsfællers Kred. Jeg vil haabe, at det maa blive Tilfældet. Jeg skal ligesom det ærede Medlem fra Storeheddinge, (S. Scavenius), ikke udtale mig i stærke Ord om Sagens Betydning i international Henseende eller om Danmarks Værdighed og lignende. Jeg tror ikke, at det i Øjeblikket er nogen Nytte til; jeg er overbevist om, at vi komme til at udføre denne Sag, at vi komme til at gennemføre Forslaget, og egenlig tror jeg, at det ærede Medlem for Odense Amts 7de Valgkreds (S. Holm) mener det samme som jeg; men vi kunne naturligvis af Behagelighedshensyn og andre Hensyn opsætte det en Tid endnu og se, hvad Norge og Sverige gøre, og hvad de andre Lande gøre, og saa komme vi til at humpede bagæfter. Det er jo en ikke usædvanlig Stilling at indtage for vort Land, vi pleje jo ikke at gaa i Spidsen; ønsker man at komme langsomt frem, kan man ogsaa gøre det i denne Sag. Jeg synes dog, at det er nogen Ære for Danmark at komme først ikke alene for Danmarks Værdigheds Skyld, men noget fordi dette, at det af fremmede Magter ønskes, at vi skulle komme ind under Bernerkonventionen — saaledes har jeg forstaaet baade den forrige og den nuværende Kultusminister — skyldes den Omstændighed, at Danmark indtager en ganske ærefuld Stilling i litterær Henseende. Jeg tænker ikke alene paa den rent æstetiske Litteratur, som jo de allerfleste der have talt om denne Sag, have dvælet ved, men vi maa huske paa, at ogsaa danske Videnskabsmænd vilde have haft en meget betydelig Interesse af at have deres Værker beskyttede; en Filolog som Madvig vilde have haft en betydelig Interesse deraf; og det samme gælder om Matematikere, Jurister, Statistkere og andre danske Videnskabsmænd. At man i Udlandet har nogen Interesse for Danmark, synes jeg bethder noget for Landet. og naar vi derfor holde os tilbage saa længe som muligt, anser jeg det hverken for videre formaalstjenligt eller videre ærefuldt for Landet. Men vi kunne naturligvis følge det ærede Medlem fra Kallundborg (M. Sørensen) og sritte imod med Hænder og Fødder, saa længe det kan gøres, og mene, som det ærede Medlem mener, at det er for Folkets og for Oplysningsens Skyld, skønt Beviset styrker, eller man kan som jeg mene, at hvis dette gøres, er det for ganske penge-

lige Interessers Skyld fordelte paa ganske faa Hænder. Naar man ser paa Listen over Folketingets Medlemmer, træffer man jo ikke saa faa Gange Ordet Redaktør staaende ved Siden af Navnet; det er derfor muligt, at denne Betragtningssmaaede fejrer foreløbig her i Tinget; men jeg kan sige, at ligesom det ærede Medlem sagde, at han vil være imod denne Sag paa ethvert Standpunkt, vil jeg være for den paa ethvert Stadium, som den endnu kommer til at gennemløbe.

M. Sørensen: Ja, det sidste Foredrag eller rettere Hensigten med det sidste Foredrag forstod vi jo ret godt alle sammen; det var denne, at gøre Modstanden mod Danmarks Tiltræden af Bernerkonventionen til et rent Redaktørspørgsmaal; og dette begrundede det ærede Medlem fra Vangeland (Brandes) særlig derved, at en Forening af Redaktører har vedtaget en Resolution mod Lovforslaget. Ja, det er ganske rigtigt, det har en Forening af Redaktører gjort; og jeg skal gerne tilføje, at det maaste noget var paa Foranledning af mig, at disse Redaktører gjorde det. Men for saa vidt det ærede Medlem har læst denne Resolution, vil han deri finde Grunden til, at vi vedtoge den, og jeg skal tilføje, at i denne Forsamling vare vi alle sammen enige om, at de Interesser, som Redaktørerne for Provinsbladene havde i at være uden for Bernerkonventionen, vare saare ringe. Jeg indrømmer, at det kan spille en Rolle for et Blad som „Politikken“, om det skal betale Zola for en Roman, eller om det kan trykke den uden Betaling, men for Provinspressens Vedkommende spiller hele Spørgsmaalet i Virkeligheden ikke Spor af pengelig Rolle, og det skal ikke lykkes det ærede Medlem at gøre det til et rent Redaktørspørgsmaal for selvsølgelig paa den Maade at saa sine egne eller rettere sagt Bernerkonventionens Aktier til at stige. . . . (Bust: Hvorfor vedtog I da Resolutionen?) . . . Maa vi maaste ikke drøfte andet, end hvad der særlig vedrører Redaktørernes Interesse? Nej, her er Spørgsmaalet den store almene Interesse; her er det ikke Her eller Pøvl, det gælder, men her er det hele Folkeophytningen i Landet, det gælder. Det er det læsende, det store, almene Publikum, det vedrører; det kommer det ærede Medlem fra Vangeland ikke bort fra ved at sige, at der er nogle enkelte Redaktører, der ere hange for, at de skulle saa lidt Tab ved Bernerkonventionen o. s. v. Det vil ikke lykkes det ærede Medlem at saa Befolkningen til at tro det, og det vil heller ikke lykkes ham at fra de ærede Medlemmer her i Tinget til at tro